

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

10. december 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 12. december 2002 – dagsordenspunkt rådsmøde (retlige og indre anliggender - integrationsdelen) samt møde i Det Blandede udvalg på ministerniveau med deltagelse af Norge og Island den 19.-20. december 2002 - vedlægges Integrationsministeriets supplerende notat vedrørende dagsordenspunkt 31.

Supplerende bidrag til aktuelt notat til brug for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 19. – 20. december 2002

Dagsordenspunkt 31): Forslag til Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne ("Dublin II") KOM (2001) 447 endelig*

Revideret notat. Ændringer er markeret med kursiv.

1. Indledning

Kommissionen har den 26. juli 2001 fremsat forslag til Rådets forordning om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne ("Dublin II").

Forslaget til forordning er fremsat med hjemmel i TEF, afsnit IV, artikel 63, stk. 1, nr. 1, litra a).

Formålet med forordningen er at skabe et fællesskabsretligt instrument til afløsning af Dublin-konventionen fra 1990 (ikrafttrådt 1. september 1997), der er en mellemstatslig retsakt indgået mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union, og i den forbindelse tillige at revidere Dublin-konventionens bestemmelser i lyset af medlemsstaternes praktiske erfaringer med anvendelsen af dette instrument.

Ifølge artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, og ifølge protokollens artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit, bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

* Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF, afsnit IV. Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til Amsterdam-traktaten, finder derfor anvendelse.

Danmark deltager således ikke i vedtagelsen af udkastet til forordning.

Det fremgår af punkt 37 i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Sevilla, at Dublin II-forordningen skal være vedtaget i december 2002.

Der blev opnået politisk enighed om forslaget den 6. december 2002.

Dublin II-forordningen forventes vedtaget på et kommende rådsmøde som et a)-punkt.

2. Indhold

Forordningens bestemmelser er opdelt i syv kapitler.

Artikel 1 - 2 omhandler formål og definitioner. I artikel 1 beskrives således, at formålet med forordningen er at fastsætte kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, mens de forskellige begreber og udtryk, der anvendes i forordningen defineres i artikel 2.

Artikel 3 - 4 indeholder de almindelige principper for anvendelsen af forordningen.

Hovedprincippet er, at ansøgningen om asyl kun skal behandles af én medlemsstat, som identificeres ud fra objektive kriterier.

Den ansvarlige medlemsstat skal behandle ansøgningen efter sin nationale lovgivning.

En medlemsstat kan dog selvstændigt ud fra politiske, humanitære eller praktiske overvejelser beslutte at behandle en asylansøgning, selvom den ikke er ansvarlig efter forordningens kriterier.

Artikel 5 fastslår, at kriterierne, efter hvilke en medlemsstat ifalder ansvar i artikel 6 - 15, anvendes i prioriteret rækkefølge. Fastlæggelsen af den ansvarlige medlemsstat sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, da asylansøgeren for første gang indgav en ansøgning i en medlemsstat.

Artikel 6 fastslår, at er asylansøgeren en uledsaget mindreårig, er den medlemsstat, hvor et medlem af hans familie, der kan tage ansvaret for ham, opholder sig lovligt, ansvarlig, hvis det er i overensstemmelse med barnets tarv.

Artikel 7 fastslår, at en medlemsstat er ansvarlig, hvis et medlem af asylansøgerens familie opholder sig lovligt dér som anerkendt flygtning efter FN's Flygtningekonvention, og asylansøgeren og det pågældende familiemedlem ønsker det.

Artikel 8 omhandler ansvarsfastsættelsen i den situation, hvor asylansøgeren har familiemedlemmer i en anden medlemsstat, der ligeledes har indgivet ansøgninger om asyl, som den pågældende medlemsstat ikke har taget stilling til endnu.

Artikel 9 fastlægger, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, såfremt der er udstedt visum eller opholdstilladelse til asylansøgeren.

Artikel 10, stk. 1, fastslår, at har asylansøgeren ulovligt overskredet grænsen til en medlemsstat ad land- sø- eller luftvejen fra en ikke-medlemsstat, og kan den ulovlige grænseoverskridelse bevises, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Medlemsstatens ansvar ophører dog i alle tilfælde tolv måneder efter den dato, på hvilken den ulovlige overskridelse af medlemsstatens ydre grænse fandt sted.

Artikel 10, stk. 2, fastslår, at i de tilfælde, hvor en medlemsstat ikke eller ikke længere kan gøres ansvarlig efter stk. 1, og det kan bevises, at ansøgeren på tidspunktet for indgivelsen af asylansøgningen har opholdt sig i en sammenhængende periode på mindst fem måneder i en medlemsstat, så bliver denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen. Har ansøgeren tilsvarende opholdt sig i perioder af mindst fem måneders varighed i flere medlemsstater, bliver den medlemsstat, hvor dette sidst har været tilfældet ansvarlig.

Artikel 11 omhandler ansvaret for visumfritagne tredjelandstatsborgeres asylansøgninger.

Artikel 11 A omhandler ansvaret i forbindelse med ansøgninger om asyl, der indgives under transit i en medlemsstats internationale lufthavne.

Artikel 12 og 13 udgår, men er i stedet indarbejdet i artikel 10, stk. 2.

Artikel 14 fastslår princippet om, at såfremt det ikke kan afgøres på baggrund af kriterierne i forordningen, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, anses den første medlemsstat, som ansøgningen er indgivet til, for ansvarlig.

Artikel 15 indeholder kriterier for fastsættelse af den ansvarlige medlemsstat i tilfælde, hvor flere medlemmer af den samme familie har indgivet ansøgninger om asyl på forskellige tidspunkter i samme medlemsstat.

Artikel 16 indeholder den såkaldte humanitære klausul, der gør det muligt for medlemsstaterne af humanitære grunde, navnlig af familiemæssige eller kulturelle grunde, at behandle en ansøgning om asyl, selvom den ikke er ansvarlig efter forordningen.

Reglerne vedrørende fremsættelse af anmodning om overtagelse og tilbagetagelse af asylansøgere samt fristerne for gennemførelse heraf er fastlagt i artikel 17 - 21, mens administrativt samarbejde mellem medlemsstaterne er reguleret i artikel 22 - 24. Endelig indeholder artikel 25 - 31 bestemmelser, der vedrører overgangen fra anvendelsen af Dublin-konventionen til anvendelsen af forordningen, samt afsluttende bestemmelser.

Forslaget til forordning er i alt væsentligt opbygget efter samme systematik og med samme indhold som Dublin-konventionen (1990), som forordningen skal træde i stedet for.

På en række punkter indeholder forslaget til forordning imidlertid nyskabelser i forhold til Dublin-konventionen, navnlig i relation til opretholdelsen af familiens enhed i præasylfasen, ansvaret for behandlingen af asylansøgninger indgivet af mindreårige, statuering af ansvar i forbindelse med tolereret ulovligt ophold, kortere sagsbehandlingsfrister, adgang til domstolsprøvelse og administrativt samarbejde mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder.

3. Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet

Sagen har været drøftet i Specialudvalget vedrørende Asyl- og Indvandringssamarbejdet (SPAIS) den 27. maj, den 24. september, den 8. november, *samt sendt i skriftlig høring den 9. december 2002.*

4. Europa-Parlamentet

Forslaget til forordning er sendt i høring hos Europa-Parlamentet, der den 20. marts 2002 har afgivet bemærkninger hertil.

Europa-Parlamentet kan overordnet støtte Kommissionens forslag til Rådets forordning.

5. Nærhedsprincippet

Kommissionen finder, at forslaget sigter mod i fællesskabsretten at fastsætte kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, som skaber gensidige rettigheder og pligter medlemsstaterne imellem. Det er indlysende, at sådanne rettigheder og pligter i sagens natur ikke kan opfyldes af medlemsstaterne enkeltvis, og at de på grund af den påtænkte handlings omfang eller virkning kun kan gennemføres på fællesskabsplan.

Danmark kan tilslutte sig Kommissionens vurdering vedrørende nærhedsprincippet.

6. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget til forordning har hverken lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser, da Danmark efter Protokollen om Danmarks Stilling ikke deltager i vedtagelsen.

Såfremt tilsvarende regler ønskes gennemført i dansk ret, vil det kræve ændring af udlændingelovens bestemmelser om anvendelsen af Dublin-konventionen.

Gennemførelsen i dansk ret af tilsvarende regler skønnes ikke at have statsfinansielle konsekvenser.

7. Tidligere forelæggelser for Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Europaudvalg

Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik og Folketingets Europaudvalg er tidligere blevet orienteret om sagen forud for rådsmødet (retlige

- 5 -

og indre anliggender) den 13. juni 2002, den 14. - 15. oktober 2002, samt den 28. - 29. november 2002.